

خانمی چکۆله... بابه ناگهریتهوه

سالار جاف

(بهو کچه چکۆلهیهی بهردهم په رلهمان، که لهبری میله تیکدا گریا... پینشکه شه)

خانم تو هیشتا مندائیت، نهو میژوهت نه بییوه که گریانی نه مروی توی بهرهمهینا، نه ونده بو شتیک مهگری که نایبیتهوه، نهو باوکه خه یالییهی بهرچاوت، نیواریهک چهکاره جامانه بهسره کلاش له پین تهووا کوردیهکان هاتن و نهفالیان کرد، بهشیک بو له یهکلایکردنهوهی هاوکیشه ناتهباکانی ناو نههم جهنگه له.

خانمی چکۆله، بو دهگریته.. نهسلنه کی دهلئیت سهروکهکان ناگیان له فرمیسکی تویه، ناخر پینش تو زوری تر گریان و نهوان سونهتی ژیانی خوین تیکنه دا، که سوربونی شهقام و کولانهکان بو به خوین، لهتکردنی ناگردان و خوان و سهرین و پیخهفی ماله ههژارهکانی نههم ولاته بو بو دو.

خانم، نهوان رهنگه به تاسهوه گوئ له گریانهکانت بگرن، له فرمیسکهکانت ورد بینهوه، له ههلهرزینهکته بنورن، له دامای و بی باوکیهکته بیریکه نهوه، بهلام ههله تینهگهیت... بو نهوه نا که دلیان پینت دسوتیت، بهلکو دامای و کلۆلی تو بهشیکی تره له لهزهت و هرگرتنی نهوان.

خانمی چکۆله، بابه نایه‌ته‌وه، نه‌و رنگه له گۆریکی به کۆمه‌لی قه‌راخ شار، به شۆفلی کوردی و به خۆلی کوردی و به عه‌قلیه‌تی کوردیانه داپۆشرا‌بیت... نه‌مه راستیه تاله‌که‌یه چکۆله‌ی بابه نه‌دیو، نه‌مجاره‌یان نه‌گهر گریایت له دیره نه‌خشاوه‌کانتدا به فرمیسک هاوار بکه و بلی: سه‌رۆکه‌کان، با ته‌نها باوکی من بیت و به‌س، تکایه نه‌م سیناریۆ سوربوانه به خوین دوباره مه‌که‌نه‌وه، نیمه چیتر توانای رۆلبینیمن له‌م شانۆگه‌ریبانه‌ی نیوه‌دا نه‌ماوه، تکایه ده‌سته‌ه‌نگرن له له‌زه‌تیردن به خوار‌دنه‌وه‌ی خوین، به‌هه‌ل‌دانه‌وه‌ی که‌له‌سه‌ر، به پانکردنه‌وه‌ی جه‌سته‌ی براکانتان.

خانمه‌که‌م، تۆ که‌ره‌سته‌یه‌کی باشیت بۆ گریانی نیمه، ناخر نیمه‌یش له ناخی تۆ تیده‌گه‌ین، که‌ره‌سته‌یه‌کی باشیت بۆ میدیاکان و تیراژیان به‌رز ده‌که‌یت‌وه، که‌ره‌سته‌یه‌کی باشیت بۆ رق نه‌ستوربونی خوا له جه‌لاده‌کان، به‌لام وریابه دروشمه‌که‌ت به‌رزتر بکه‌ره‌وه، هینده به‌رزی بکه‌ره‌وه تا هه‌مو دنیا ده‌بیینت و ده‌زانن تۆ به راستی داوای چی ده‌که‌یت، ناخر دور نیه نه‌مانه بازارگانی به فرمیسکه‌کاته‌وه بکه‌ن و بلین نه‌مه نازار و سو‌ی هاو‌لاتیه‌کی هه‌ریمه دیموکراسیه‌که‌مانه له ده‌ست ناوه‌ند، که ناهینت نه‌وته‌که‌مان بفرۆشین و به دادپه‌روه‌رانه دابه‌شی بکه‌ین، وریابه خانم وریابه، نه‌مانه بازارگانی به هه‌مو شتی‌که‌وه ده‌که‌ن.

خانم نه‌گهر گریای، ته‌نها بۆ خۆت مه‌گری، بۆ نه‌و دو برایه بگری که دایکیان سه‌ره‌به‌یانی ته‌رمی یه‌کی‌کیانی له به‌ره‌ی نه‌ملاو و شه‌ویکی دره‌نگیش ته‌رمی نه‌وه‌که‌یانی له به‌ره‌که‌ی نه‌ولاوه بۆ هاته‌وه، بۆ نه‌و شه‌قامانه بگری گزنگی به‌یان پیده‌که‌نین و زه‌رده‌په‌ری نیواره براکان کردیان به گۆره‌پانی جه‌نگ و خه‌لتانی خوینیان کرد، بۆ نه‌و دۆلانه، نه‌و گردانه، نه‌و ناوانه بگری، که خودا نه‌بیت که‌س پینان نه‌ده‌گه‌شت و نه‌مان شه‌ریان له سه‌ر ده‌کرد، بۆ نه‌و رو‌قاییه‌ی نه‌م‌رویان بگری.

بگری خانم بگری، گریان ری‌گایه‌کی نزیکه بۆ گه‌شتن به ناسوده‌یی، گریان هه‌ورازیکی خوش‌به‌وه بۆ خالی بونه‌وه له تاوان، بگری با وهک نه‌وانت لی نه‌یه‌ت، با وهک نه‌وان به‌یانیان خواپه‌رست و نیوه‌روان دیموکراسی و شه‌وان جه‌لاد نه‌بیت، خانم... هه‌مو ده‌مامکه‌کان تو‌ره‌ه‌لده و به راستی بگری، بگری بۆ نه‌و چاره‌نوسه به‌ده‌ی له سه‌ر ده‌ستی براکان گیرۆده‌ی بویت.

خانم، نیستا ده‌زانیت بۆچی ده‌گریت؟، ده‌زانیت که هه‌ر خۆت شایه‌نی گریان نیت و ده‌بیت بۆ زۆر شتی نه‌تک‌راوی نه‌م نیشتمانه‌ی بێ سنور و بێ نالا و مانده‌ بگریت، نیستا ده‌زانیت که تۆ له بری میله‌تیک ده‌گریت، نیستا ده‌زانیت چه‌ند گه‌وره‌یت، فرمیسکه‌کانت چه‌ند پیرۆزه، خانم نیستا تۆ نوینه‌ری میله‌تیک داخ‌راو و ماندوی ده‌ستی براکانی، تا له‌م دوشه‌مه‌ پیرۆزه‌دا رقی خودا نه‌ستورتر بکه‌یت له‌و جه‌لادانه‌ی بابه‌یان بردیت.

به‌لام دلنیا به‌م گریانه بابه ناگه‌ریته‌وه، کێ ده‌لێت نیسکی نه‌و له بناغه‌ی یه‌کی له ری‌خ‌راوه‌کانی به‌رگریکردن له دیموکراتیدا نیه، کێ ده‌لێت نه‌و له نیواره‌یه‌کی تو‌ره‌بونی سه‌رۆکه‌کاندا له دار نه‌دراوه، ناخر خانم تۆ نازانیت سه‌رۆکه‌کان که تو‌ره‌ ده‌بن چ قیامه‌تیک ده‌خولقین... تۆ نازانی خانم، نیمه تو‌ره‌بونی سه‌رۆکه‌کانمان زۆر بینی، بینیمان سه‌رۆکی پیشو که تو‌ره‌بو گسکی له چه‌ند گوندی نه‌م هه‌ریمه‌ دا، بینیمان چون به‌ بۆنی سێو شاریکی خنکاند، به‌لام نه‌مه‌شمان بینی، نه‌مه‌یان تازه‌یه، بینیمان براکانی خوشمان باوکی تو‌یان برد و نیت نه‌هاته‌وه، باوکی بێ رو‌فات، بێ نیسکوپروسک، ناخر ده‌زانم چه‌ند خوشه نیسکه‌کانیت بده‌نه‌وه و له باوه‌شی بگریت، نیسکی رقی، وشک، کۆن، بۆ تۆ هه‌رخۆشه... ده‌زانم بۆنی بابه‌ی لیده‌که‌یت، به‌لام چی بکه‌ین خانم چی بکه‌ین، نه‌مانه دو نیسک و که‌له‌سه‌ریکی رزیو و به‌رگیکی سوربو به خوین به تۆ ره‌وا نابینن

